

C/2024/605

15.1.2024

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 23 listopada 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Irlandia) – Right to Know CLG/An Taoiseach

(Sprawa C-84/22 ⁽¹⁾, Right to Know)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Konwencja z Aarhus – Dyrektywa 2003/4/WE – Publiczny dostęp do informacji dotyczących środowiska – Oddalenie wniosku o udzielenie informacji – Protokoły z posiedzeń rządu – Dyskusje dotyczące emisji gazów cieplarnianych – Artykuł 4 ust. 1 i 2 – Wyjątki od prawa dostępu do informacji – Pojęcia „materiałów przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się” i „obrad organów władzy publicznej” – Zaskarżenie do sądu – Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej – Mający zastosowanie wyjątek wskazany w wyroku – Powaga rzeczy osądzonej]

(C/2024/605)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Right to Know CLG

Druga strona postępowania: An Taoiseach

Sentencja

1) Artykuł 4 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG

należy interpretować w ten sposób, że:

- wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) dyrektywy 2003/4 w odniesieniu do „materiałów przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się” obejmuje informacje, które krążą w obrębie organu władzy publicznej i które w dniu złożenia wniosku o udzielenie do nich dostępu nie opuściły wewnętrznej sfery tego organu, ewentualnie po ich otrzymaniu przez ten organ i o ile nie zostały one lub nie powinny być zostać podane do publicznej wiadomości przed tym otrzymaniem;
- wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rzezoney dyrektywy w odniesieniu do „obrad organów władzy publicznej” obejmuje jedynie informacje wymieniane na końcowych etapach procesów decyzyjnych organów władzy publicznej, które w prawie krajowym wyraźnie określono jako obrady i w odniesieniu do których prawo to przewiduje obowiązek zachowania poufności; oraz
- kumulatywne stosowanie wyjątków od prawa dostępu przewidzianych odpowiednio w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) i w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tej dyrektywy jest wykluczone ze względu na to, że ten drugi przepis, dotyczący ochrony „obrad organów władzy publicznej”, ma pierwszeństwo przed tym pierwszym, dotyczącym ochrony „materiałów przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się”.

2) Artykuł 6 dyrektywy 2003/4 w związku z zasadami równoważności i skuteczności

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że zasada powagi rzeczy osądzonej uniemożliwia osobie, która na mocy pierwszego wyroku uzyskała stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej jej wniosek o udzielenie dostępu do informacji dotyczących środowiska, podniesienie w ramach toczącego się między tymi samymi stronami sporu dotyczącego zgodności z prawem drugiej decyzji w sprawie tego samego wniosku o udzielenie dostępu, wydanej w celu wykonania pierwszego wyroku, zarzutu naruszenia art. 4 dyrektywy 2003/4, w sytuacji gdy zarzut ten został oddalony w pierwszym wyroku, co nie wynika z jego sentencji, przy czym ów wyrok uprawomocnił się wobec nieskorzystania z możliwości niezaskarżenia go przez osobę, która złożyła wniosek o udzielenie dostępu. Jednakże w zakresie, w jakim zezwalają na to obowiązujące krajowe przepisy proceduralne, sąd krajowy powinien umożliwić tej osobie podniesienie tego zarzutu w celu przywrócenia, w razie potrzeby, zgodności sytuacji analizowanej w postępowaniu głównym z uregulowaniami Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.2022.